

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for dette beslutningsforslag er et forsøg på at gå nye veje i kampen for at sikre bedre forhold for de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark. Det er efter SF's opfattelse en samfundsmæssig opgave, som skal løses, selv om kommunerne er tilbageholdende med at iværksætte nye tiltag for de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark. Den nuværende indsats på to niveauer – selvstændige kommunale initiativer og centrale puljer – ser ikke ud til at virke i tilstrækkelig grad.

For det første har det kommunale selvstyre igennem de seneste 10-20 år vist, at kommunerne ikke selv magter at løse de boligmæssige opgaver for de udstødte. På den baggrund har Folketinget ved flere lejligheder diskuteret dette samfundsmæssige problem. Bl.a. i 1991 havde Folketinget en forespørgselsdebat (F 8, Folketingsåret 1990-91, 2. samling, Folketings-tidende 1990-91 side 2795), hvor man diskuterede, hvordan regeringen agtede at sikre tilstrækkelige behandlingstilbud, boligforhold, beskæftigelsesmuligheder og fritidsaktiviteter for udskrevne psykiatriske patienter. Der blev dengang, altså for 10 år siden, vedtaget en dagsorden, der opfordrede kommunerne til, eventuelt i samarbejde med frivillige organisationer, at forstærke udbygningen af opfølgende foranstaltninger for psykiatriske patienter i form af bofællesskaber, beskæftigelses-, undervisnings- og fritidstilbud samt dag/døgnvirksomhed. Det blev vedtaget at nedsætte en følgegruppe bestående af praktikere, brugere og pårørende på området med henblik på at komme med forslag til langsigtede løsninger på det sociale område. Det blev fulgt op af en ny dagsorden den 1. december 1992, hvor et enigt Folketing pålagde regeringen blandt andet at udvikle sociale boformer sammen med kommunerne og amterne med henblik på varige løsninger for socialt udsatte grupper, herunder personer med psykiske lidelser og misbrugsproblemer (D 18, Folketingsåret 1992-93, Folketingstidende 1992-93 side 2797).

Så selv om Folketinget den 1. december 1992 tog det usædvanlige skridt, at det igennem en motiveret dagsorden pålagde regeringen at gøre en særlig ind-

sats for de såkaldte socialt udstødte personer, så er det ikke lykkedes at hjælpe de allersvageste. Det må erkendes, at det ikke er lykkedes at integrere de hjemløse og de socialt udstødte i lokalsamfundet. Regeringens Byudvalg har forsøgt sig med en lang række initiativer. Nogle af de gennemførte initiativer har SF's fulde støtte. Derimod finder SF ikke, at regeringens initiativer har givet de allersvageste en bedre boligsituation. En række sager har vist, hvor magtesløs en kommune er over for boligsociale problemer. Sociale problemer har en tendens til at koncentrere sig i bestemte kommuner, bestemte kvarterer og bestemte bebyggelser. Det medvirker ofte til, at problemerne bliver selvforstærkende.

Der har således været nedsat en følgegruppe og arbejdsgrupper i både Socialministeriet og Boligministeriet omkring boligproblematikken for de udstødte grupper, herunder blandt andet Regeringens Byudvalg og fremrykningsudvalget. Der henvises til beslutningsforslag nr. B 31 folketingsåret 1997-98, fremsat af SF, om at sikre bedre boligmæssige forhold for de udstødte og marginaliserede grupper i Danmark, Folketingstidende 1997-98, 2. samling, forhandlingerne side 1819 og tillæg A side 1816.

For det andet er der ikke den store interesse for og ansøgninger til hjemløsepuljen. Af de afsatte 200 mio. kr. er der indtil i dag givet konkrete tilsagn om anvendelse af 54,7 mio. kr. Det er sket ved første ansøgningsrunde. Ved anden ansøgningsrunde, hvor der var frist den 2. april 2001, var der kun indkommet få yderligere ansøgninger til i alt 24,6 mio. kr. fordelt over 3 år. Socialministeren forlængede derfor ansøgningsfristen – uden det store resultat. Socialminister Henrik Dam Kristensen skrev efterfølgende den 26. april 2001 til Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner for at efterlyse flere projekter. Selv en beslutning om at øge statens betaling til projekter til gavn for hjemløse ser ud til at være uden virkning.

Det kommunale selvstyre kan ikke løfte opgaven, og centrale puljemidler ser ikke ud til i tilstrækkelig